

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2055 ff.)

Leth-Ospensen: Naar jeg har til-
ladt mig at tage Ordet allerede ved første
Behandling af denne Sag, er det ikke for at
sige noget om Forslagets Realitet. Det kan
vel ikke nægtes, at der i alt Fald kan siges
en hel Del til Forsvar for en Omordning
af Intendanturforplet. Hvorvidt det imid-
lertid paa Grundlag af det foreliggende
Forslag vil lykkes at faa en saadan Ordning
gennemført, skal jeg paa Sagens forelig-
gende Stadium ikke have nogen Mening om.
Naar jeg alligevel har taget Ordet, er det
fordi det er mig bekendt, at der inden for
Intendanturforplets Underofficerer næres en
Del Betænkelse navnlig ved den Maade,
hvorpaa Avancementsforholdene ere ordnede
i Forslagets § 9. Det har jo hidtil været
saaledes ifølge de bestaaende Love, at Halv-
delen af Forfremmelserne til Intendantur
skal ske af Underofficerernes Klasse, medens
der derimod i det foreliggende Forslag staar,
at de „kunne“ forfremmes fra Underofficerer
til Intendantur. Dette kommer oven i Købet
først i anden Række, idet der her i Lov-
forslaget staar, at „til Intendantur kunne
dertil egnede Reserverintendantur efter 2
Aars Tjeneste som saadanne forfremmes“.
Først derefter staar der, at „ogaa dertil
egnede Underofficerer af Korpsets Sergent-
klasse med mindst 4 Aars Tjeneste i denne
kunne forfremmes til Intendantur“. Man
vil saaledes se, at dette først bliver stillet
i anden Række, og det er en betydelig Forskel
fra det bestaaende. Man kan derfor
godt forstaa, at Korpsets Underofficerer
ere meget betænkelige derved. Nu har
ganske vist den højtærede Minister i de Be-
mærkninger, som ledsage Lovforslaget, sagt,
at det dermed ingenlunde er Hensigten, at
ville give Afkald paa den Fordel, som Korps-
et hidtil har haft ved at kunne staffe sig
gode Intendantur fra Sergentklasserne, men
at den nu Bestemmelse er foreslaaet for at
kunne staffe Reserverintendanturernes Avance-
ment, og det er jo ogsaa muligt, at den
Maade, hvorpaa dette er blevet foreslaaet,
til Dels ophæver Ulemperne, idet der i § 8 er
givet Underofficererne en forholdsvis let
Afgang til at blive Reserverintendantur.
Men naar man ser, hvorledes det er gaaet,
navnlig i de senere Aar, at man væsentlig
har rekruteret Reserverintendanturerne fra de
andre Raadenarter, særlig fra Sekondløj-
nantsklassen, kan man forstaa, at Underoffi-
cererne, Sergenterne i Korpsen have en For-
nemmelse af, at man vil gaa udenom dem

ved Forfremmelse til Intendantur. Jeg tror,
at denne Betænkelse er saa vel begrundet,
at der for det eventuelle Udvalg og ogsaa
for den højtærede Krigsminister er Grund
til at tænke nærmere over dette Forhold,
inden Forslaget bliver til Lov, hvis det
overhovedet bliver til Lov.

Der er en anden Ting, som jeg med
det samme ogsaa vil nævne. Det er mig
bekendt, at det er et almindeligt Duffe inden
for Underofficerklassen i Intendanturforplet
at faa andre Gradbenævnelser, end man
hidtil har haft. Man har den Tro, at det
vilde højne Standens sociale Anseelse, hvis
man gif over til mere civile Betegnelser.
Disse Underofficerer ere jo i Virkeligheden
slet ikke militære. De have ikke noget som
helst til sælles med de militære; de faa en
ren civil Uddannelse, væsentligst i Regnskabs-
føring. Det maa ogsaa indrømmes, at der
stilles ganske anderledes Forordninger til de
Folk, der skulle optages i Intendanturforplet,
end til de andre Underofficerer. Derfor
synes jeg ikke, det vilde være saa urimeligt,
om man gav dem en anden Betegnelse, f. Eks.
Underintendantur og Intendanturasistentur.
Saadanne mere civile Benævnelser ere jo
ikke ukendte; man har jo lignende Benæ-
nelser for Auditørernes og Vægernes Ved-
kommende. Der er ikke der Tale om Premier-
løjtnanter eller Kaptajner eller de ellers
brugte militære Betegnelser. Jeg tror, det
er af den Slags Ting, der i alt Fald for-
tjener at overvejes, saa meget mere som det
kan gøres uden nogen nævneværdig Udgift,
da der i det højeste vil kunne gaa lidt Penge
til Distinktionsforandringerne, idet jeg har
tænkt mig, at saadanne Forandringer maatte
følge med. Imidlertid ville disse Foran-
dringer koste meget lidt, da de fleste af Under-
officererne ved Intendanturen ere selvbeholdte.
Det var blot disse enkelte Bemærkninger,
jeg vilde henstille til det eventuelle Udvalg
og den højtærede Ministers Opmærksomhed.

Krigsministeren (Schuack): I An-
ledning af, hvad den foregaaende ærede
Taler udtalte, maa jeg forudstille en al-
mindelig Bemærkning, nemlig den, at dette
Lovforslag i den Form, hvori det foreligger
for Tinget, jo er fremsat en Gang tidligere,
og altsaa er noget, jeg har foresundet. Da
der imidlertid sidste Gang, det blev fore-
lagt, ikke blev gjort nogen som helst Bemær-
kning til det her i Tinget, og da jeg derhos
i det væsentlige er enig med dets Tante,
har jeg ikke villet gøre nogen Forandring
i det, naaget nogle Detailler forekom mig
lidt tvivlsomme. Det ærede Medlem, der